

slušnost zhojitelnou, jest tato námitka opozděna (§§ 441 c. ř. s. a 43 j. n.). Poněvadž § 55 stanov, jak uvedeno, neobsahuje dohodu stran o rozhodčím soudu, není se třeba zabývatí vývody stěžovatelovými, jimiž se snaží dovoditi, že valná hromada družstva může býti rozhodčím mezi družstvem a jeho členy, a stačí v tom směru poukázati na odůvodnění napadeného usnesení, které shledává nejvyšší soud správným, stavu věci a zákonu odpovídajícím. Poněvadž v souzeném případě k nastoupení pořadu práva žalobcům dohoda o rozhodčím soudě nevádí, není k rozhodnutí o otázce, zda jsou tu podmínky vyloučení žalobců z družstva ve smyslu § 6 písm. a) stanov, pořad práva vyloučen a proto právem rekursní soud zamítl námitku nepřípustnosti pořadu práva, správně nepříslušnosti řádných soudů, a soudu první stolice uložil, by v zahájeném sporu podle zákona pokračoval.

Čís. 9196.

Do udělení příklepu k exekučně vydražené nemovitosti nelze podati odpor.

(Rozh. ze dne 21. září 1929, R I 738/29.)

Usnesením exekučního soudu ze dne 8. března 1929 byl udělen vydražiteli příklep k exekučně vydraženým nemovitostem. Dne 11. března 1929 podal hypotekární věřitel Max W. písemný odpor proti udělení příklepu z důvodu, že nebyl vyrozuměn o dražebním roku, ježto obsílka nebyla doručena jemu, nýbrž jeho manželce, jež mu o ní nic nesdělila, že manželka nebyla oprávněna přijímati úřední zásilky, nýbrž jen zásilky soukromých osob. Hypotekární věřitel Max W. svým právním zástupcem Dr. L-em dne 4. března 1929, tedy 4 dny před dražbou, podal písemnou přihlášku o hotové zaplacení pohledávky 5.000 Kč. Dr. L. nevyrozuměl Maxe W-a o dražebním roku, ježto předpokládal, že bude soudem zvláště o dražbě zpraven. Dr. L. byl při dražbě přítomen za vymáhající stranu Okresní nemocenskou pojišťovnu v P. Písemnému odporu Maxe W-a proti udělení příklepu vyhověl **e x e k u č n í s o u d** usnesením ze dne 16. května 1929, proto, že Max W. nebyl řádně zpraven o roku dražebním (§§ 171, 184 čís. 3 ex. ř.). **R e k u r s n í s o u d** změnil napadené usnesení v ten smysl, že odmítl odpor hypotekárního věřitele Maxe W-a proti udělení příklepu vydražiteli. **D ů v o d y:** Usnesení ze dne 16. května 1929, jímž byl odepřen příklep, na základě opozděného písemného odporu Maxe W-a, odporuje zákonu, neboť podle § 182 ex. ř. odpor proti udělení příklepu lze vznésti jen při dražebním roku osobami přítomnými při dražbě před skončením zápisu o dražbě; později k němu nesmí býti přihlédáno (§ 182 druhý odstavec ex. ř.), a to ani, když byl podán osobou, jež měla býti zpravena o dražebním roku, ale o něm nebyla zpravena. Ani ti, kdož se nedostavili k dražebnímu roku proto, že nebyli o něm řádně zpraveni, nemohou odporovati usnesení o udělení příklepu, a to ani rekurssem proti usnesení o udělení

příklepu (§ 187 ex. ř., jenž stížnost dovoluje jen osobám, jež byly přítomny při dražebním roku a měly býti tázány, zda podávají odpor). Max W. při dražebním roku nebyl přítomen a proto nemůže napadati usnesení o udělení příklepu. Důvodem podle motivů osnovy ex. ř., že vyloučení jsou z práva, podati odpor proti příklepu a stěžovati si do něho i ti, kdož se nedostavili ku dražbě proto, že nebyli o ní zpraveni, jest zájem na rychlém skončení dražebního řízení a spojené s ním nejistoty o osobě, oprávněné nakládati s vydraženou nemovitostí (čís. 3291 sb. n. s.). Mylným jest názor, že mohou býti exekuční usnesení pro zmatečnost na prosté oznámení dodatečně zrušena nebo změněna. Důvody odporu, jež nebyly předneseny při dražebním roku, nelze dodatečně uplatňovati opozděným písemným odporem. Ostatně přihláška ze dne 4. března 1929 k dražebnímu roku na den 8. března 1929 kromě podpisu Dr. L-a, právního zástupce Maxe W-a, obsahuje i podpis Maxe W-a, takže tato písemná přihláška jest prohlášením i jeho samého, hledíc k ustanovení §§ 34 a 26 c. ř. s. a § 78 ex. ř. Proto rozhodnuto, jak shora uvedeno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud právem poukazuje k tomu, že soud první stolice usnesením ze dne 8. března 1929 udělil příklep vydražiteli a pozdějším usnesením ze dne 16. května 1929 zase mu příklep odepřel. Soud první stolice změnil tedy pozdějším svým usnesením své dřívější usnesení, čímž porušil důležitou zásadu sporného a exekučního řízení, podle níž rozhodující soud nemá práva svá usnesení zrušiti nebo změnit, nýbrž že změny nebo zrušení lze se domáhati jen v pořadu stolic rekursem (§ 514 c. ř. s. a § 78 ex. ř.). Výjimka z tohoto pravidla nebyla pro případ, o který tu jde, v zákoně stanovena, zejména nebyla stanovena nařízením ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák. (t. zv. novelou o úlevách pro soudy). V 24. bodě VIII. článku novely připojena jest k prvnímu odstavci § 187 ex. ř. věta: »Nedostatek v § 184 čís. 3 uvedený může ve lhůtě 14 dnů po dražebním stání osobami, které podle § 171 první odstavce mají býti zpraveny o dražbě, i tenkrát rekursem býti uplatněn, když osoby ty při dražebním stání nebyly přítomny.« Náprava tímto zákonným ustanovením připuštěná může se tudíž státi jen k rekursu, pořadem stolic. Stěžovatel necituje tuto větu novely správně, vynechává slovo »rekursen«, měl patrně při citaci po ruce svazek XIV. sbírky zákonů vydávané Československým Kompasem, kdež nedopatřením bylo vypuštěno slovo »rekursen«. K vůli úplnosti se podotýká, že řečený český překlad § 187 ex. ř. trpí i dalším nedostatkem, převzatým z úředního překladu říšského zákona. Na šesti místech užívá se v tomto českém překladu slova »odpor«. V 1., 3. a 5. případě jest to překlad slova »Anfechtung mittels Rekurs«, v ostatních případech míní se tím »Widerspruch« podle § 182 a násl. ex. ř. Tím český překlad trpí značnou nejasností. Řečené ustanovení novely neruší výstavbu exekučního řádu.

Odpor podle § 182 a násl. ex. ř. není obranným prostředkem proti usnesení již učiněnému, nýbrž dává účastníkům dražebního řízení možnost, by, než se stane usnesení o příklepu, přednesli a uplatnili, co dle jejich názoru má být důvodem k odepření příklepu. Jak Dr. Kornitzer (Gerichtszeitung 1915 str. 251 a násl.) praví, směřuje odpor proti tomu, by nebyl udělen příklep, nikoli proti příklepu již udělenému, a jest proto odpor po udělení příklepu nemyslitelným, ježto účelem odporu jest jen zameziti, by nemusila být zvrácena provedená již dražba. Za to rekurs má za účel, aby dražba udělením příklepu již provedená byla zvrácena. Právem proto rekursní soud odmítl stěžovatelův odpor podaný po udělení příklepu. Stěžovatel sice v dovolacím rekursu praví, že, pokud by šlo o otázku, jakým způsobem se má vada § 184 čís. 3 ex. ř. uplatňovati, není prý v § 187 určeno a že prý ji uplatňoval včas v řádné písemné formě, vyhovující náležitostem stížnosti. Avšak v podání stěžovatelově jest výslovně uvedeno, že se podává o d p o r proti příklepu, a činí se prostě návrh, by bylo odporu vyhověno. Stěžovatel zamýšlel tedy podati a také podal jen odpor, nikoli rekurs, do usnesení o udělení příklepu. Proto neměl rekursní soud příčiny, by podání vyřídil jako rekurs do usnesení o udělení příklepu. Tím méně jest k tomu s obejitím druhé stolice povolán nejvyšší soud, jehož činnost jest omezena na přezkum napadeného usnesení. Jest sice pravda, že rekursní soud, rozhoduje o rekursu do usnesení, jímž byl příklep udělen, má z moci úřední přihlížeti k nedostatkům v § 184 čís. 2, 3, 4, 6 a 7 ex. ř. uvedeným (srov. rozhodnutí čís. 6546 sb. n. s.). Ale tu nešlo, jak již řečeno, o rekurs do usnesení, jímž soud první stolice s obejitím pořadu stolic změnil své původní rozhodnutí. Za tohoto stavu věci nebyl rekursní soud povolán, by z moci úřední přezkoumával usnesení, do něhož nebyl rekurs vůbec podán.

Čís. 9197.

Zabavitelnými jsou i peněžité pohledávky závislé na výmince, vázané lhůtou a takové, jichž uplatňování jest závislým na vzájemném plnění. Lze zabaviti nárok na kupní cenu, byla-li již ujednána kupní smlouvou, třeba nebylo dosud prodatelem plněno.

(Rozh. ze dne 21. září 1929, Rv I 1995/28.)

Žalované firmě byla usnesením ze dne 21. ledna 1927 povolena exekuce zabavením pohledávek dlužníka (firmy F.) za firmou D. z dodávky zboží. V žalobě o zrušení exekuce na jednu ze zabavených pohledávek tvrdila žalující firma G., že jí přísluší k zabavené pohledávce právo, nedopouštějící výkon exekuce, ježto jí dlužník postoupil již dopisem ze dne 24. ledna 1927 svou pohledávku z dodání zboží ze dne 7. dubna 1927. Žaloba byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o